

SÜLEYMÂNİYE'DE
BAYRAM SABAHİ

(*Rast Destan*)

Şiir : Yahyâ Kemal Beyatlı
Müzik: Cinuçen Tanrıkorur

Washington, D. C., 1991

Değişmeli

SÜLEYMANİYE'DE BAYRAM SABAHİ

Aksak (ağırca) (D=136)

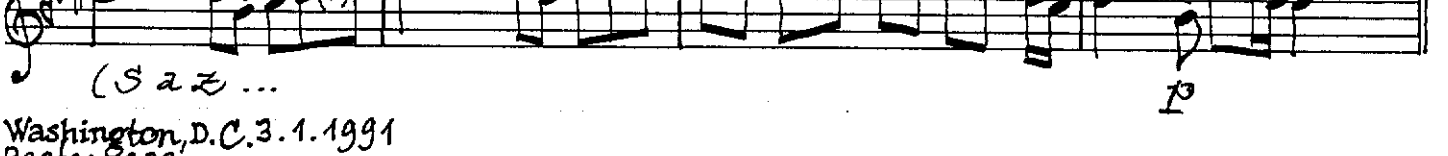
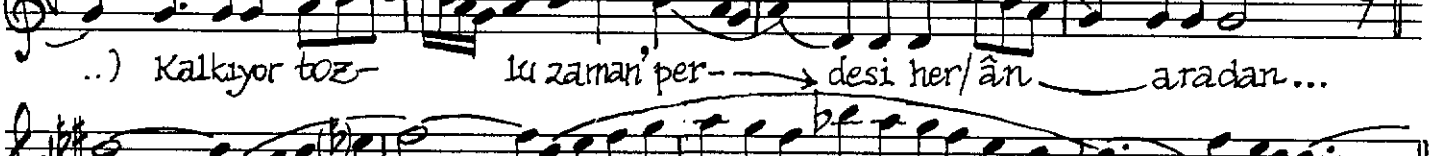
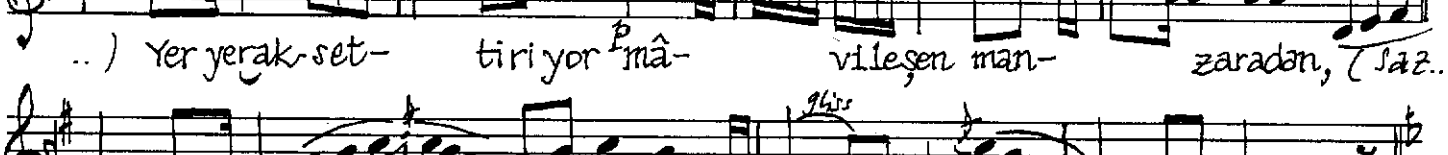
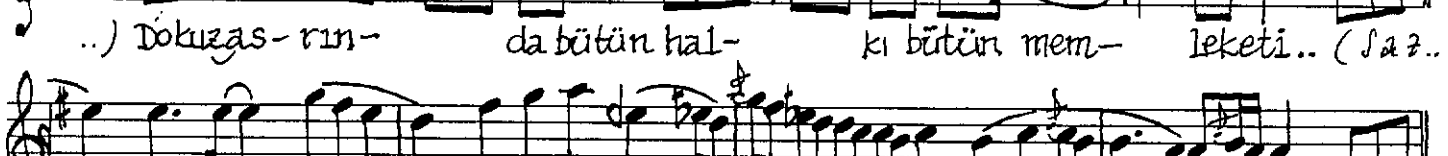
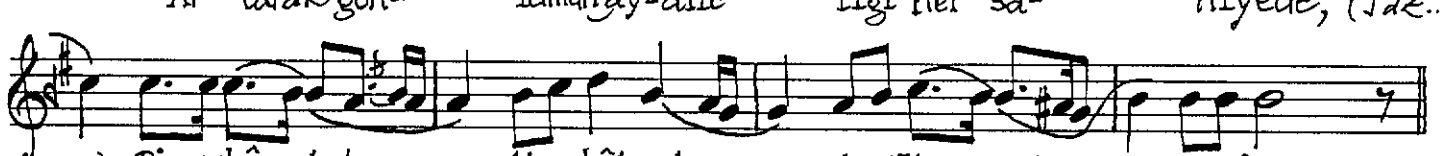
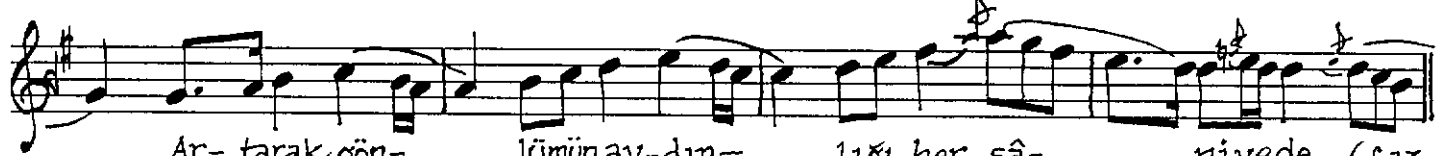
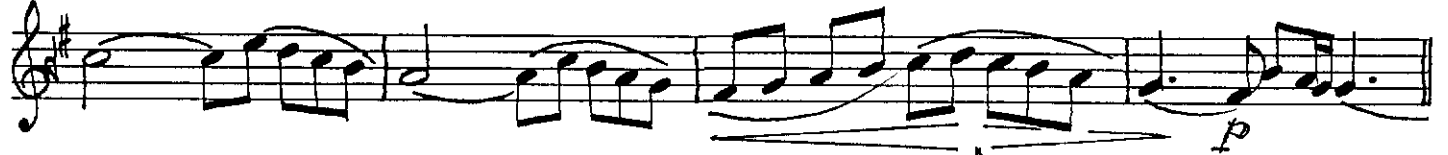
(Rast Destan)

ŞİİR: Y. KEMAL BEYATLI
BESTE: CİNÜÇEN TANRIKORUR

SAZSIZ GİRİŞ

Aksak (ağırca) (D=136)

(Saz ...)

2
...) Gecenin bit- meğe yüz tut- tuğu an- dan- beridir,

pp Duyulan gök- tekanat, yer- de/ ayak ses- leridir...

Bir geliş var!.. Nemübârek, neğarib â- lem bu!..

Hava baş- tan- başabinler- ce hayâ- let- le dolu! (saz..

..) Herufuk- tan bu geliş es- ki sefer- ler- den- dir, (saz..

..) O sefer- ler- le/açıl- mış nice yer- ler- den- dir...

(saz..

SOLO KIZ I.

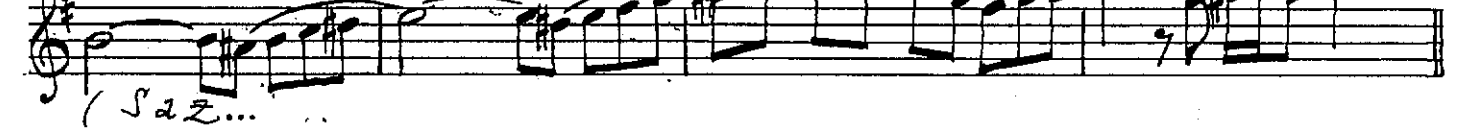
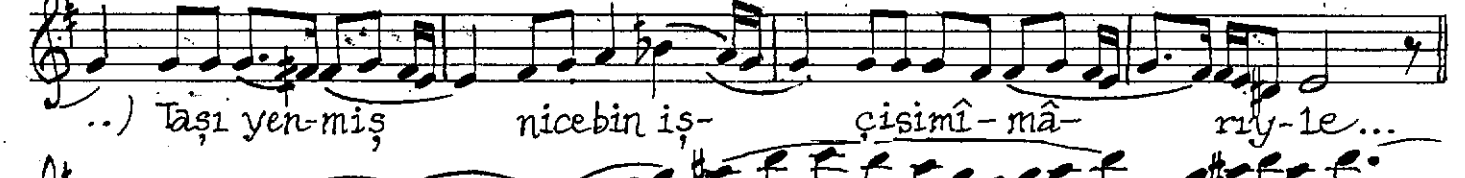
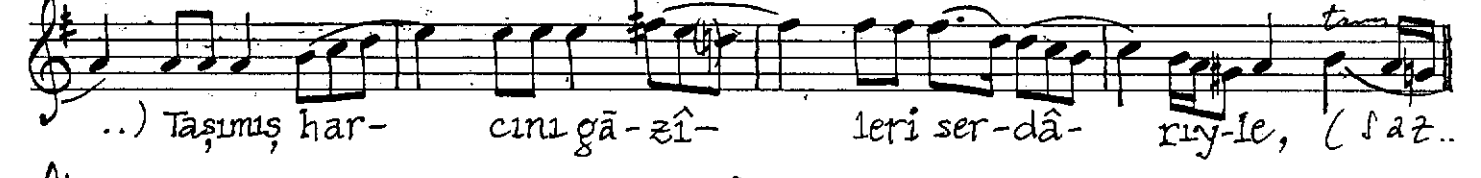
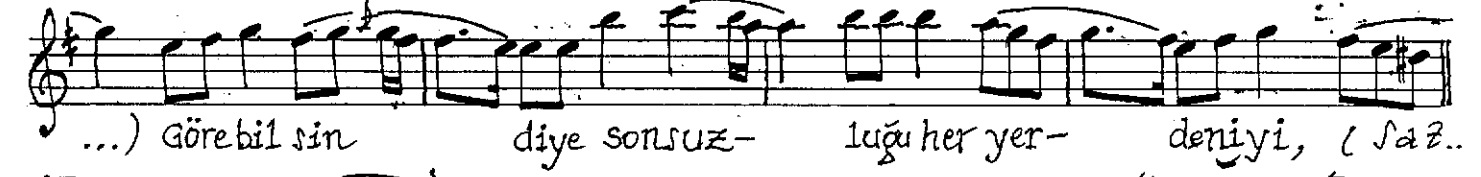
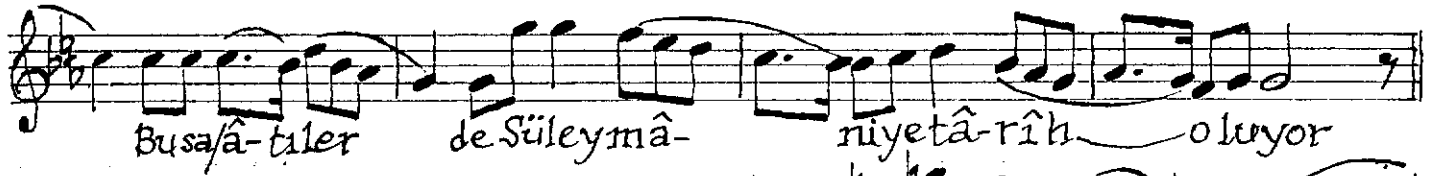
...) Busükû- net- te karış- tık- ça karanlık- la 1 ş 1 k, (saz..

..) Yürüyor dur- madanın- san ve hayâ- let karışık (saz..

..) Kimi gökten, kimi yer- den üşü- şüp her kapıya, (saz..

..) Giriyor bir- biri/ar- dın- cailâ- hî yapıya;

Tanrının mâ- bedi her- bir tarafın- dan doluyor (saz..

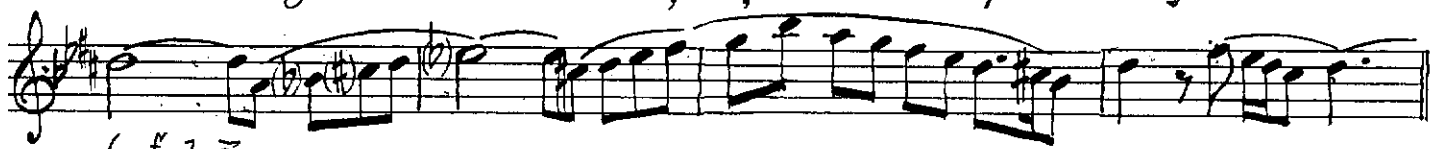
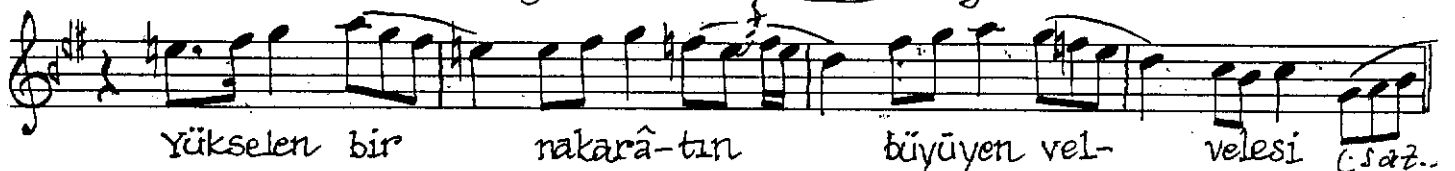
...) Hürveen-gin vata-nın hem gece hemgün- düzüne,
 Uhrevî bir kapı aç-mış buradan gök- yüzüne (Saz..)
 Tâ kigeç- sin ezeli rah- meterûh or- duları (Saz..
 ..) Bir nefer-dir bu zafer mâ- bedinin mâ- mâ- rı...
 (Saz...

SOLO ERKEK I.

...) Ulu mâ-bed ! Seni an- cak bu sabâh an- lıyorum,
 Ben de bir vâ- risingl-mak labuğın mağ- rû- rum;
 Bir zaman hen- deseden â- bide zan-net- timdi, (Saz..
 ..) Kubtenağl- tın- dabu cum-hû- rabakar-ken şim-di,
 Seneler-den beri rû'-yâ- da görüp öz- lediğim (Saz..
 ..) Cedlerin mağ- firet ik-lî- mine gir-miş gibiyim...

KORO (AĞIR)

SOLO ERKEK II.

Tâ Malaz gird ovasından yürüyen Türk öğ- lu,

Bu ne fer miydi? Derin... göz- leri yaş lar- ladolu !..

Ah Yüzü dün-yâ- dayışit yüz- lerinin / en güzeli, (Saz..

..) Çok büyük bir / işi gör- mek- le yorul-muş bel- li...

(Saz e...

...) Hem büyük yur- du kuran hem koruyan kud- retimiz,

Her zaman var- tığımız, hem kanımız, hem etimiz;

Vatanın hem yaşayan vâ- risi hem sâ- hibi/o (Saz..

..) Görünür hal- ka bugün-ler- de tesellî gibi/o

Hem bu toprak- ta bugün biz- de kalan her yerde (Saz..

..) Hem de çok- tan- beri kaybet- tiğimiz yer- ler de ...

Yürüksemâi (♩=144)

(Saz...

(Hemen çevir)

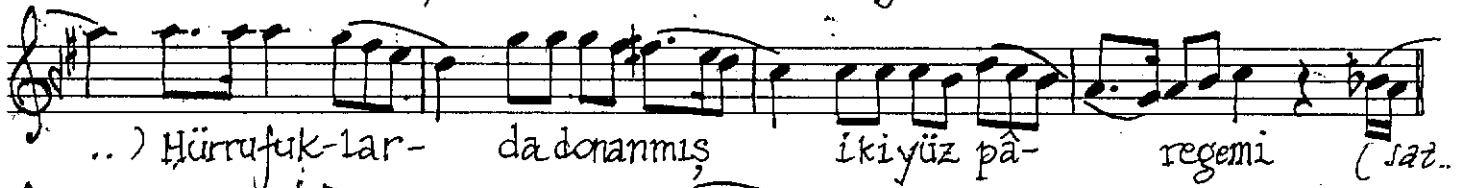
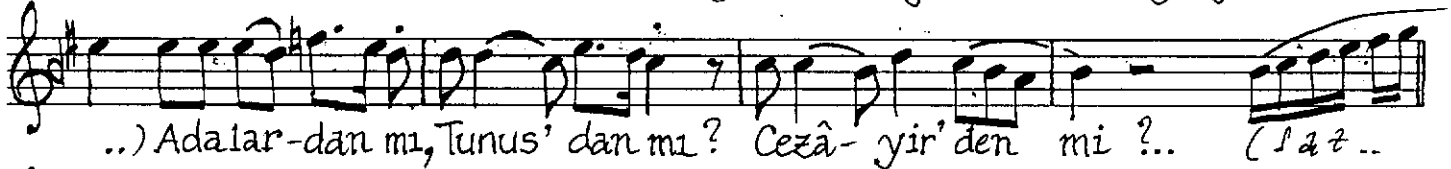
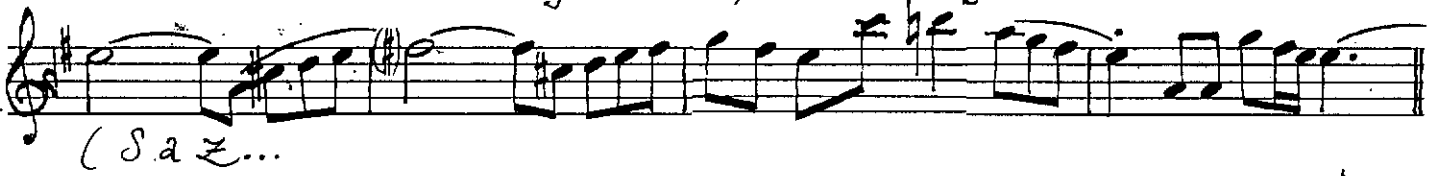
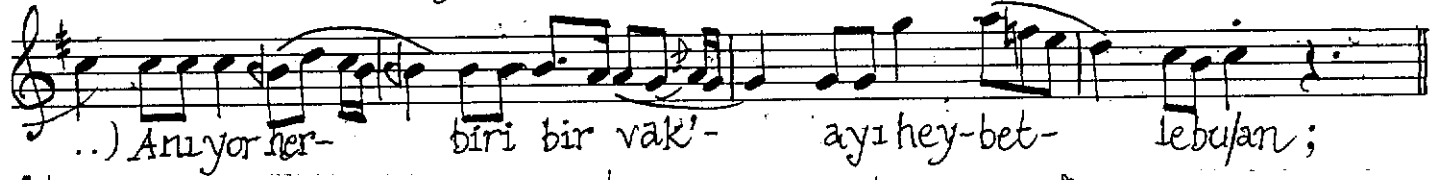
SOLO KIZ II.

Karşı dağ- lar-da tutuş- muş gi- bi gül
bah- çe- le ri.. (Saz) Koyu bir kırmızılık gök-ten a-
yır- mak ta ye-ri... Gök-te top ses-leri var
bel- li derin- den derine ; Bel- ki yüz-
ler ce şehir ses- le niyor bir- bi- ri-ne...
(Saz...
...) Çok yakın- dan mı bu ses-
ler ; çok u- zak- lar- dan mı ?.. Üs- küdar'-
dan mı ? Hi-sar' dan mı ? Kavak- lar' dan mı ?..
Bur-sa'dan, Konya'dan, İz- mir' den, uzak- tan / uza-
ga... Çarpıyor bir-biri ar- dın- ca o dağ-

dan bu dağa (İlâz...) Şimdi her merhale den, tâ Be
yazıd' dan Van'- dan.. Ay-nı top ses-leri
bir bir geliyor her yan- dan... (İlâz...
KORO
...) Nekadar duy gulu en-
gin ve mü-bâ- rek bu se-her Kadın-er-
kek ve çocuk gönlü dolan- lar yer yer..
Din li yör hep si büyük .... hâ- tıralar rüz- gâ- rı-
nı.. Çaldıran top- ları ar- dın- ca Mohaç
top- ları- nı... (İlâz...
...) Göktetop ses-
leri bir bir nere ler- den geliyor (İlâz..
..) Mutlakā her- biri bir baş- ka zafer- den geliyor: (İlâz..

(Hemen çevir) ↪

ulu mâ- bet- de karış- tım Vatanın bir-
 li ğine (saz) ŞükûrAl- lâ- hıma gördüm
 (ağır)
 bu sa'at- ler- deyine.. (saz..) Yaşayan- lar-
 la berâ- ber bulunan er- vâ- hı
 (daha ağır)
 Doludur gön- lüm, şık- lar- la bu bayram
 sa- ba- hı (son)
 (saz)

SÜLEYMÂNİYE'DE
BAYRAM SABAHI

Artarak gönlümün aydınlığı her sâniyede,
Bir mehâbetli sabâh oldu Süleymâniye'de..
Kendi gök kubbemiz altında bu bayram saati,
Dokuz asrında bütün halkı, bütün memleketi
Yer yer aksettiriyor mâvileşen manzaradan;
Kalkıyor tozlu zaman perdesi her ân aradan..

Gecenin bitmeğe yüz tuttuğu andanberidir,
Duyulan gökte kanat, yerde ayak sesleridir..
Bir geliş var, ne mübârek, ne garîb âlem bu!
Hava baştan başa binlerce hayâletle dolu!
Her ufuktan bu geliş eski seferlerdendir,
O seferlerle açılmış nice yerlerdendir..

Bu sükûnette karışıkça karanlıkla ılık,
Yürüyor durmadan insan ve hayâlet karışık..
Kimi gökten, kimi yerden üşüşüp her kapıya,
Giriyor birbiri ardınca ilâhî yapıya..
Tanrının mâbedi herbir tarafından doluyor,
Bu saatlerde Süleymâniye târîh oluyor!..

Ordu-milletlerin en çok döğüşen, en sarıp,
Adamış sevdiği Allâhına bir böyle yapı..
En güzel mâbedi olsun diye en son dînin,
Budur öz şekli hayâl ettiği mîmârînin..
Görebilsin diye sonsuzluğu her yerden iyi,
Seçmiş İstanbul'un ufkunda bu kudsî tepeyi;
Taşımış harcını gâzîleri, serdârıyla,
Taşı yenmiş nice bin işçisi, mîmârıyla..
Hür ve engin vatanın hem gece, hem gündüzüne,
Uhrevî bir kapı açmış buradan gökyüzüne;
Tâ ki geçsin ezeli rahmete rûh orduları!
Bir neferdir bu zafer mâbedinin mîmârı !..

Ulu mâbed! Seni ancak bu sabâh anlıyorum;
Ben de bir vârisin olmakla bugün mağrûrum..
Bir zaman hendeseden âbide zannettimdi..
Kubben altında bu cumhûra bakarken şimdi,
Senelerdenberi rûyâda görüp özlediğim
Cedlerin mağfîret iklimine girmiş gibiyim!.

Dili bir, gönlü bir, îmânı bir insan yığını,
Görüyor varlığının bir yere toplandığını..
Büyük Allâhı anarken bir ağızdan herkes,
Nice bin dalgalı Tekbîr oluyor tek bir ses!
Yükselen bir nakarâtın büyüyen velvelesi,
Nice tuğlarla karışmış nice bin at yelesi!.

Gördüm ön safta oturmuş nefer esvaplı biri,
Dinliyor vecd ile tekrâr alınan Tekbîr'i..
Ne kadar sâf idi sîmâsı bu mü'min neferin!
Kimdi?.. Bânîsi mi, mîmârı mı ulvî eserin?..
Tâ Malazgird ovasından yürüyen Türkoğlu,
Bu nefer miydi, derin gözleri yaşlarla dolu?!..
Yüzü dünyâda yiğit yüzlerinin en güzeli,
Çok büyük bir işi görmekle yorulmuş, belli!

Hem büyük yurdu kuran, hem koruyan kudretimiz,
Her zaman varlığımız, hem kanımız, hem etimiz!
Vatanın hem yaşayan vârisi, hem sâhibi o!
Görünür halka bu günlerde tesellî gibi o!
Hem bu toprakta bugün, bizde kalan her yerde,
Hem de çoktanberi kaybettiğimiz yerlerde!..

Karşı dağlarda tutuşmuş gibi gül bahçeleri,
Koyu bir kırmızılık gökten ayırmakta yeri..
Gökte top sesleri var -belli- derinden derine,
Belki yüzlerce şehir sesleniyor birbirine!
Çok yakından mı bu sesler, çok uzaklardan mı?
Üsküdar'dan mı, Hisar'dan mı, Kavaklar'dan mı?..
Bursa'dan, Konya'dan, İzmir'den, uzaktan uzağa;
Çarpıyor birbiri ardınca o dağdan bu dağa!
Şimdi her merhaleden, tâ Beyazıd'dan, Van'dan,
Aynı top sesleri bir bir geliyor her yandan..

Ne kadar duygulu, engin ve mübârek bu seher!
Kadın-erkek ve çocuk, gönlü dolanlar yer yer,
Dinliyor hepsi büyük hâtıralar rüzgârını,
Çaldıran topları ardınca Mohaç toplarını!
Gökte top sesleri -bir bir- nerelerden geliyor ?.
Mutlakâ herbiri bir başka zaferden geliyor!
Kosva'dan.. Niğbolu'dan.. Varna'dan.. İstanbul'dan..
Anıyor herbiri bir vak'ayı heybetle bu an!..
Belgrad'dan mı?.. Budin, Eğri ve Uyvar'dan mı ?..
Son hudutlarda yücelmiş sıra-dağlardan mı ?!..

Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor ?..
Barbaros -belki- donanmayla seferden geliyor..
Adalar'dan mı, Tunus'dan mı, Cezâyir'den mi ?..
Hürr ufuklarda donanmış ikiyüz pâre gemi,
Yeni doğmuş aya baktıkları yerden geliyor..
O mübârek gemiler hangi seherden geliyor ?!..
Ulu mâbedde karıştım vatanın birliğine,
Çok şükür Tanrıya, gördüm bu saatlerde yine
Yaşayanlarla berâber bulunan ervâhı..
Doludur gönlüm ışıklarla bu bayram sabahı !...

Yahyâ Kemal Beyath